

[Prehn.]

menneskeret, noget, der er med til at udvikle mennesket, og hvad er nærmere for os at eje end det, der omgiver os i det daglige, nemlig vore boliger?

Loven, der blev vedtaget for mindre end et år siden, og som gjorde det muligt for langt flere at eje deres egen bolig, var medvirkende til, at prisudviklingen på ejerlejlighedsområdet stagnerede. Mange er enige om, at loven teknisk set har nogle uhensigtsmæssige bestemmelser. Det er f. eks. urimeligt, at en ejer ved en modernisering af en stue mellem potteplanter kan opstille en brusekabine. Sådanne moderniseringer er også efter min opfattelse urimelige.

Det er også urimeligt at udstykke på betinget skøde. Men der er en meget stor boligmasse bygget i perioden før 1966, og denne boligmasse kan med rimelige pengemidler gøres tidssvarende. Det er imidlertid også forståeligt, at mange lejere, der måske gennem et helt liv har været vant til at fyre i kakkelovn, til at vaske sig i køkkenvasken og til at tage bad på badeanstalten, vil modsætte sig en hensigtsmæssig modernisering.

Den gældende ejerlejlighedslov har igangsat en modernisering af den ældre boligmasse; noget er moderniseret, og andet er i gang. Skal en ny lov nu vedtages og det endda med tilbagevirkende kraft, vil mange ejere, der har handlet i god tro og ud fra den givne lov, komme i knibe. Det kan ikke være rimeligt.

Den før omtalte kritik rettet mod ejerlejligheder kunne med mere rimelighed have været rettet mod andelslejlighederne. Jeg vil påpege, at det at udstykke til ejerlejligheder og sælge disse er en legal forretning, en meget givtig forretning endda, især for staten, idet gevinsten beskattes med 75 pct. Ved salg af en andelslejlighed fremkommer der ikke nogen stor gevinst til beskatning, men der fremkommer meget ofte en anden stor gevinst, nemlig den, fraflytteren modtager for i lejligheden tilbageblevne gulvtæpper, gardinstænger, køkkeninventar osv. Denne »gevinst« til fraflytteren kunne der nok sættes spørgsmålstegn ved.

Lovforslag nr. 134 om midlertidig regulering af boligforholdene skal jeg ikke nu sige meget om, men jeg vil ikke undlade at pege på punkt 2 i forslaget, der vedrører § 13. Gennemføres dette punkt, vil det helt klart medføre en bremse på moderniseringsarbejder og ikke give en formindsket arbejdsløshed i forbindelse med

loven om tilskud til isoleringsarbejder og centrale opvarmningsmetoder. De i paragraffen nævnte procenter bør sikkert ændres til at omhandle en m²-pris.

Lovforslag nr. 135 om ændring af lov om boligsikring skal jeg også sætte et spørgsmålstegn ved. Spørgsmålets indhold skal jeg i udvalget komme tilbage til.

Centrum-demokraterne vil ikke være med til at slå det, der er grundlæggende for hele vores samfundsstruktur, i stykker. Centrum-demokraterne vil ikke være med til at ekspropriere den enkeltes indre jeg og dermed retten til at eje. Huller i den gældende ejerlejlighedslov vil vi positivt være med til at tætte, og vi skal under det kommende udvalgsarbejde gå ind herfor.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg vil som ordfører for SF komme med nogle helt principielle betragtninger angående lovforslag nr. 133 om ændring af loven om ejerlejligheder. Dette lovforslag betyder ændring af en lov, som aldrig – jeg vil gentage: aldrig – burde have været gennemført.

Aldrig har der i nyere parlamentarisk tids historie været vedtaget en mere forfæjlet lov end dette miniboligforlig på et af de for landet så vigtige områder, nemlig boligområdet. Aldrig har vel en lov i nyere tid afstedkommet så mange protester som denne lov, og aldrig har vel protester været så rimelige og så underbyggede med fakta om en dårlig lovs meget dårlige virkninger.

Jeg er klar over, at socialdemokratiet har haft nogle intentioner om, at denne lov omhandlernde udstykning i ejerlejligheder og dannelse af andelsboligselskaber skulle gøre det muligt i højere grad for lejerne at overtage en ejendom som andelsselskab, men aldrig har vel intentionerne slået så dårligt til som netop her.

Chancerne for, at lejerne har kunnet bruge disse muligheder, har i praksis vist sig at være meget små, grundet på nogle lovbestemmelser i miniboligforliget, som har favoriseret ejerne i den grad, at den del af ejerne, som kun er interesseret i at spekulere på andre menneskers besiddelse – og det har jo vist sig, at det er ret mange, som har haft den indstilling – har kunnet fupmodernisere, uden at lejerne har haft mulighed for at stoppe det.

Man har ved at følge loven kunnet udstykke næsten alt inden for lejligheder, uanset om disse lejligheder var egnede for beboelse. Betin-